ANUL III. — Nr. 826.

O SINGURĂ EDIȚIE

LUNI, 13 MAI 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Străinătate prin mandate poștale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șese luni » 15 » » » 25
Trei luni » 8 » » » 13

Un numer în Streinetate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINETATE, direct la administrație și
la toate Oficiile de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2 — lei »
» » » II . . . . . 3 — lei »
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vânzare cu numerul la Kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

PARASTASUL REGALITAȚEI

Astă-zi în fine este ultima zi a alaiului ridicol pe care lingușitorii de la putere l'aŭ organizat în jurul Streinului Incoronat.

Mâine capitala va resufla; stradele nu vor maĭ fi pline de provincialiĭ atrașĭ în Bucureștĭ prin reclama pompoasă a luĭ Pachi-Barnum.

Așteptăm ca să treacă și ziua de astăzĭ spre a descri impresiunea generală a publiculuĭ în privința comedieĭ nedemne jucată în aceste treĭ zile de o ceată de simbriașĭ fără rușine.

Este destul de a se ști că acest alaiŭ scârbos a costat Țareĭ maĭ bine de **un milion**, numĕrând ceea-ce s'a cheltuit de guvern și de primărie.

Un milion aruncat în folosul unor gheșeftarĭ și stors din sudoarea Țăreĭ în momentul când suntem amenințațĭ de cea maĭ mare nenorocire ce poate cădea peste Țară: Foametea! Da! Foametea ce va fi de sigur dacă seceta va ține încă o septămână.

Blestemațĭ să fie dar aceĭ carĭ, fiind românĭ, fiĭ aĭ acesteĭ Țărĭ, nu se gândesc la păsurile eĭ, ci numaĭ la împlinirea pofteĭor lor!

Să dea Dumnezeŭ ca ziua de 10 Maĭ 1891, să fi fost **parastasul de moarte al Regalitățeĭ Strĕine și al lingușitorilor eĭ.**

Adevĕrul.

București, 12 Maĭ 1891

O Vizită Regală

Staŭ pe gândurĭ de opt zile, și caut a'mĭ da socoteală de sentimentul care a dictat luĭ Carol I vizita pe care a făcut'o la Florica Doamneĭ Pia Brătianu.

Un adevĕrat Hohenzollern nu s'ar fi mărginit a face o vizită vĕduveĭ; El ar fi mers să asiste la ceremonia funebră, și să conducă la ultima sa locuință pe acela care a fost timp de doĭ-spre-zece anĭ Primul-Consilier al Coroaneĭ.

Și când zic *un adevĕrat Hohenzollern*, înțeleg un membru din familia al căreĭ nume este strîns legat cu istoria Prusieĭ; un membru din familia care, din micul electorat al Brandeburguluĭ, a făcut puternicul regat al Prusieĭ; un membru din familia care a pus, pe capul Regilor Prusieĭ, coroana imperială a Germanieĭ.

Wilhelm I, membru al aceleĭ familiĭ, Rege al Prusieĭ și Impĕrat al Germanieĭ, uitând vĕrsta Sa înaintată, a asistat la ceremonia funebră a defunctuluĭ Secretar de Stat la departamentul afacerilor externe ale Prusieĭ, de Bülov — părintele actualuluĭ reprezentant al Germanieĭ lângă guvernul român — și, după terminarea ceremonieĭ, a exprimat D-neĭ de Bülov, în fața tutulor asistențilorĭ, sentimentele Sale de compătimire pentru perderea unuĭ soț iubit și al unuĭ fidel servitor al patrieĭ.

Carol I nu este un *adevĕrat* Hohenzollern: El a eșit dintr'o familie — o imitație de Hohenzollern — ale căreia produse aŭ devenit o marfă menită numaĭ pentru export.

Șeful Caseĭ a expediat la 1866 spre Orient un specimen care de doŭĕ-zecĭ și cincĭ de anĭ exploatează nenorocitul popor român; tot El s'a încercat la 1870 să expedieze spre Occident un alt specimen; dar Spaniolii, cu maĭ mult noroc de cât Românii, nici nu aŭ gustat din acea marfă.

Dar să revin la întrebarea al căreĭ rĕspuns îl caut: — Care sentiment a dictat luĭ Carol I vizita Sa la Florica?

Pentru orĭ-cine nu cunoaște pe Carol I, respunsul ar fi lesne: „Recunoștința către fostul Sĕŭ consilier l'a împins la Florica, pentru a exprima vĕduveĭ via parte ce ia la durerea sa".

Cât despre mine, care cunosc josnicia de caracter, lipsa de orĭ-ce sentiment nobil în inima acestuĭ Strein, nu pot crede că Carol I își maĭ aduce astăzĭ aminte că defunctul I. C. Brătianu a făcut mult pentru El, prea mult, căcĭ a sacrificat o mare parte din popularitatea sa pentru a satisface dorințele—ce zic?—nesățioasele pofte regale.

Acest Iezuit nu iubea pe fostul Sĕŭ Prim-ministru, căcĭ nu putea uita că, în tot cursul acestor 25 de anĭ de rușinoasă Domnie, singurul Ministru care s'a impus Luĭ la 1876 a fost I. C. Brătianu.

Carol I se temea de șeful partiduluĭ liberal, dar nu avea pentru el afecțiune, nicĭ măcar amiciție; maĭ puțin încă, sentimentul de recunoștință nu'șĭ putea găsi loc în inima seacă a acestuĭ Fanariot occidental.

Și dovadă că ceea-ce susțin este curatul adevĕr, nu am de cât să amintesc lectorilor meĭ infama purtare a acestuĭ Hohenzollern de contrabandă în luna Martie 1888.

Defunctul Brătianu depusese demisia întreguluĭ cabinet în mâinile Suveranuluĭ care o primise, dar rugase pe consilieriĭ Sĕĭ să urmeze conducerea afacerilor curente până la întoarcerea Sa din Berlin, unde trebuia să plece pentru a asista la înmormântarea Impĕratuluĭ Germanieĭ, Wilhelm I.

In asemenea condițiunĭ, partidul liberal s'ar fi retras de la putere, dar nu ar fi căzut. Această demnă retragere nu convinea Iezuituluĭ de la Sigmaringen.

Carol I se întoarse de la Berlin. Primul Sĕŭ ministru îl primește la Vĕrciorova, și amândoĭ fac împreună drumul spre Bucureștĭ.

Ce s'a petrecut în aceste puține ceasurĭ între Suveranul și primul Sĕŭ consilier? nu știŭ, dar demisia cabinetuluĭ fu retrasă; și partidul liberal după câte-va zile cădea de la putere într'un mod umilitor.

Inșelătorul Incoronat, fără inimă, fără conștiință, fără scrupul, mărise cu I. C. Brătianu numĕrul victimelor Sale.

Mi se va obiecta poate: — Față cu acest act mișelesc, remușcarea a împins pe Regele lângă patul de moarte a victimeĭ Sale.

Carol I, care întrupează cinismul cel maĭ odios, să aibă remușcare! —Ce derîdere! — Ce insultă aruncată unuĭ sentiment care dovedește vibrațiunile uneĭ conștiințĭ încă vie!

Conștiința acestuĭ Iezuit este moartă: Ea nu maĭ poate avea vibrațiunĭ.

Căutând, mereŭ căutând, cred că am găsit în fine sentimentul ce a împins pe Carol I la Florica.

Egoizmul cel maĭ revoltator!

Frica cea maĭ rușinoasă!

Strĕinul de pe Tron ținea, înainte de toate, la jubileul Sĕŭ. In fața reușiteĭ acesteĭ serbărĭ, orĭce sentiment, chiar de înaltă conveniență, era stins în pieptul Sĕŭ.

Strĕinul de pe Tron s'a temut ca Doamna Pia Brătianu să nu cedeze numeroaselor stăruințĭ ca ceremonia funebră a defunctuluĭ sĕŭ soț să se facă în Bucureștĭ.

In asemenea caz jubileul nu maĭ putea reuși.

Nunta de argint a luĭ Carol I cu Domniĭ Catargiu și Florescu s'ar fi transformat într'o îngropare populară.

Vizita la Florica a liniștit pe Carol I. El a depus o coroană pe sicriul aceluia care amărât a trebuit să'șĭ dea ultimul suspin, a zis nemângâeteĭ vĕduve puține cuvinte pe care nu le simțea și a promis ca nepotul Sĕŭ, pretinsul moștenitor, va asista la ceremonia funebră.

Același pretins moștenitor a asistat, acum câte-va sĕptĕmânĭ, din partea unchiuluĭ sĕŭ și la ceremonia funebră a Generaluluĭ Ion Greceanu.

Bine a făcut, căcĭ era datoria sa.

Dar, deosebirea între un prefect al Palatuluĭ și un bărbat ca I. C. Brătianu este atât de mare în cât absența Regeluĭ și prezența luĭ Ferdinand la înmormîntarea luĭ I. C. Brătianu, aŭ fost cea maĭ crudă insultă ce se putea arunca partiduluĭ liberal și șefuluĭ sĕŭ.

Alex. V. Beldimanŭ

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu cei 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezămîntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

TELEGRAME

ALEXANDRIA, 10 Maĭ.—Șase cazurĭ de holeră s'aŭ constatat la pelerinii indienĭ; bolnaviĭ aŭ fost internațĭ în lazaretul din Kamarah.

ATENA, 10 Maĭ. Oficial. — Liniștea continuă la Corfu și la Zante; afacerile comerciale s'a reluat cu desăvîrșire; instrucția judiciară contra vinovaților se urmărește într'un mod energic.

OEYNHAUSEN (Baden) 10 Maĭ. — O ciocnire s'a întîmplat între un tren care venea din Osnabrüch și trenul din Kirchenlengen care transporta personalul grajduluĭ circuluĭ Carré. Sunt, zice-se, maĭ mulțĭ morțĭ și rănițĭ; toțĭ doctoriĭ din Oeynhausen sunt la fața loculuĭ.

LOEHNE, 11 Maĭ.—In ciocnirea pe care o semnalează depeșile noastre de azĭ dimineață, treĭ amploiațĭ aĭ trenuluĭ special precum și D-na și D-ra Carré, soția și fiica directoruluĭ circuluĭ, aŭ fost uciși. Vre-o doă-zecĭ de persoane sunt rănite într'un mod grav și maĭ multe alte sunt rănite într'un mod ușor.

BRUXEL, 11 Maĭ. — S'aŭ retras trupele din toate punctele situate în reionul greveĭ. Miliția care fusese convocată va fi concediată.

Noul tarif francez

PARIS, 10 Maĭ. — S'a distribuit azĭ la Cameră raportul D-luĭ Viger, care conchide cerĕnd reducerea taxelor asupra grâuluĭ la 3 francĭ în timp de un an.

MARSILIA, 10 Maĭ. — Le *Petit Marseillais*, publică plângerile morarilor carĭ spun că propunerea Vieger va ruina industria lor.

PARIS, 10 Maĭ. — Camera a terminat discuțiunea generală a tarifelor vamale. După cererea D-luĭ Méline, s'a admis urgența.

La articolul I D. Fraissinet a declarat că tarifele maximum și minimum sunt bazele raporturilor ce se vor stabili între Francia și națiunile streine. Guvernul nu va renunța la prerogativa constituțională de a încheia tractate, dar va aplica legea vămilor în spiritul ce i se va indica de votul Camereĭ.

D. Méline declară că e de acord cu desăvîrșire cu guvernul și admite ca acesta să poată cere de la Cameră modificărĭ în tariful minimum.

Petrecerile Jubileuluĭ

Toată Calea Victorieĭ era împănată cu steagurĭ și stegulețe tricolore. Pe la magaziĭ sunt steagurĭ puse din insistența Polițieĭ și a luĭ Pake. Pe casele particulare unde n'aŭ putut impune steagurĭ, aŭ înfipt din distanță în distanță parĭ cu vîrfurile poleite și cu stegulețe pe dânsele.

Braziĭ aŭ suferit marĭ despoerĭ anul acesta. Sĕrmaniĭ brazĭ, aŭ rĕmas golĭ, orfanĭ de frunze, căcĭ eĭ fac frumosul jubileuluĭ. Maĭ cu seamă pe la autoritățĭ, frunzele de brazĭ formează cordoanele obișnuite pe la parazĭ.

S'aŭ făcut tribune pentru parada oficială.

La intrarea bulevarduluĭ spre Senat și Academie este făcut un arc de triumf cu inscripțiile „10 Maĭ 1866" „Carol I Regele Românieĭ" și „10 Maĭ 1891."

Fațada Senatuluĭ era acoperită de *un tron* împodobită cu materiĭ roșiĭ, catifele roșiĭ, covoare, cu o coroană de rege în vĕrf și cu o aquilă poleită în față. Pe părțile laterale sunt două estrade cu băncĭ.

Peste drum este un fel de chioșc rotund, aranjat iarăși cu pânzeriĭ roșiĭ și două estrade cu băncĭ.

Pe calea Victorieĭ și pe Bulevard maĭ sunt și arcurĭ pentru iluminație.

Stegulețe tricolore, frunze de brad, arcurĭ de iluminație se întind de la capĕtul Caleĭ Victorieĭ de la șosea până la Mitropolie și pe toată lungimea Bulevarduluĭ.

Lume foarte multă care profită de eftinătatea drumuluĭ spre a vedea Bucureștiĭ.

Stâlcelĭ, înghemuelĭ cât de dese.

*

La zece fără un sfert pornește cortegiul Regal de la palat, vestit prin cele 101 bubuiturĭ de tunurĭ. Cuvîntul cortegiŭ este maĭ mult un eufemism. Inchipuițĭ-vĕ o trăsură mare trasă de patru caĭ, având înainte și în urmă câte un pluton de jandarmĭ. Cortegiul nu era însoțit de ofițeriĭ superiorĭ, care în asemenea ocaziĭ formează un fel de gardă pe lângă cortegiurile Monarhilor.

*

In tot drumul pe unde trece pseudul-cortegiŭ nu s'aude de cât uralele soldaților. Poporul privește tăcut și rece. Faptul acesta surprinde profund pe toțĭ străiniĭ,— chiar pe germanĭ.

*

Defileul începe la doă-spre-zece ore. Se vede trecĕnd: **femeile sărace**, care păreaŭ un fel de ironie a mizerieĭ *defilând pe lângă* **Regele avar.**

*

Societățile nemțești, care aveaŭ aerul a face cu ochiul Regeluĭ asupra convențiuneĭ consulare germane.

*

Primarii nemâncațĭ, adușĭ cu de-asila să amuzeze pe Cel care exploatează cele maĭ mănoase moșiĭ ale Țăriĭ.

*

Scolarii și *fetele* din clasele primare, ținuțĭ în soare, nemâncațĭ, timp de peste cincĭ ore; și

*

în fine *armata!*

*

Studențiĭ universitarĭ n'aŭ luat parte.

*

Seara, la teatru, ridiculul a atins culmea. S'aŭ declamat ode de ocazie, și s'ajucat o piesă, în carĭ, de la început până la sfîrșit, se aruncaŭ laude și numaĭ laude Monarhuluĭ... *celuĭ fără de prihană!*

Nimic artistic, nimic viŭ, simțit, cald, firesc.... O păpușerie murdară și caraghioasă pretutindenĭ.

*

Impodobirea Capitaleĭ are asemenea un aspect de cel maĭ prost gust. Și n'aĭ nevoie să aĭ un ochiŭ fin și pătrunzĕtor pentru ca să vezĭ că jubileul acesta n'are un caracter popular și sincer, în care să palpite toată inima uneĭ Țărĭ.

Nu este de cât o comedie artificială, care cu toate astea nu costă maĭ puțin de cât **un milion!**

SEPTAMANA

Fosta Regină Natalia a fost expulsată cu forța din Belgrad și din toată Serbia.

Natural, că e de regretat faptul că guvernul a fost silit să întrebuințeze mijloace violente față cu o femee și maĭ de regretat sunt turburările, vĕrsarea de sânge sĕvêrșite în ziua expulsăreĭ. Dar ce era de făcut? Femeia aceasta se încăpățânase în hotărîrea de a nu pleca de bună-voie și voia cu orĭ-ce preț să provoace turburărĭ.

Bazată pe conveniențele sociale, favorabile uneĭ femeĭ și maĭ cu seamă uneĭ foste Regine, Natalia dusese lucrurile prea departe.

Ea abuzase de pozițiunea sa și de respectul cu care sexul eĭ e înconjurat, și prin aceasta, scosese din răbdare guvernul sêrbesc.

Ne pare rĕŭ, nu e vorbă, că fosta Regină a fost supusă unuĭ tratament aspru; dar ne bucurăm că, cel puțin pentru moment, Serbia a scăpat de o belea monarhică.

Natalia e pe drum spre Rusia. Călătorie bună.

*

Greva generală din Belgia s'a sfârșit, din fericire, cu un rezultat mulțumitor.

Comisiunea pentru revizuirea Constituțieĭ s'a pronunțat în unanimitate pentru votul universal și această hotărîre a mulțumit pentru moment pe muncitoriĭ greviștĭ, carĭ s'aŭ aratăt dispușĭ a relua lucrul.

Acum eĭ fac manifestațiĭ de bucurie pentru izbînda câștigată, care va fi—să sperăm—încununată în curând prin proclamarea votuluĭ universal.

Poporul poate totul, când—cunoscêndu'șĭ comunitatea de interese—se hotărește a lucra unit.

*

In Portugalia clocotește vulcanul republican și erupțiunea inevitabilă și foarte apropiată.

Criza monetară a provocat căderea unuĭ guvern și constituirea celuĭ următor întîmpină cele maĭ marĭ greutățĭ.

Dintr'un moment în altul se așteaptă isbucnirea mișcăreĭ populare, care va dărâma monarhia clădind pe ruinele eĭ republica.

Conducĕtoriĭ partiduluĭ republican sunt destul de circumspecțĭ de astă dată, pentru a nu se arunca în aventurĭ. Experiența din vara trecută, când mișcarea lor a fost înăbușită, le-a dovedit că nu trebue a se începe o acțiune serioasă și definitivă de cât atuncĭ când terenul e bine pregătit, când toate precauțiunile sunt luate, pentru ca mișcarea să nu avorteze.

Privim decĭ cu încredere viitorul apropiat și așteptăm ziua fericită, când vom putea saluta cu bucurie republica portugheză, începutul mișcăreĭ republicane în toată Europa.

*

Inmormîntarea luĭ Ion C. Brătianu a fost de o măreție impunătoare și sinceră.

Toată țara a fost reprezentată la această dureroasă ceremonie și doliul a fost adînc simțit de toate inimile.

*

In schimb, mascarada regală de 10 Maĭ, înscenată cu o desfășurare de forțe și cheltuielĭ colosale, a făcut un fiasco desĕvârșit. Streiniĭ carĭ veniseră împinșĭ de curiozitate să vadă cum va serba Carol I nunta Sa de argint, aŭ rĕmas uimițĭ de îndrăzneala Luĭ.

Eĭ aŭ recunoscut că în țara aceasta nimenĭ nu ține la Regele Strein și feodal și convingerea ce șĭ-aŭ format'o și pe care n'o ascund, este că e de ajuns o scântee, pentru ca întreg arsenalul Monarhieĭ noastre carliste să fie spulberat.

Și streiniĭ mosafirĭ vĕd maĭ bine de cât Streinul care stă de 25 de anĭ în casa noastră și caută a ne goni din ea.

Neagu.

REPTILELE JUBILEULUI

Este de remarcat ușurința și absurditatea cu care *Agenția Română* ne transmite unele din cele maĭ banale și neînsemnate știrĭ, carĭ n'aŭ nicĭ o importanță pentru țara noastră. Se neglijează adese-orĭ fapte și întêmplărĭ carĭ ne privesc de aproape, iar în loc ni se comunică strănutatul vre-unuĭ Impĕrat nemțesc, dacă vr'unul a dormit bine saŭ nu, orĭ a murit saŭ s'a născut altul.

Acest lucru se petrece și de astă dată, cu prilejul așa zisuluĭ jubileŭ al Regeluĭ, care a prefăcut Tronul acesteĭ țărĭ într'o tarabă de gheșefturĭ.

Intre altele, Agenția ne transmite aprecierile preseĭ nemțeștĭ asupra acestuĭ jubileŭ, — aprecierĭ de natură să dea acesteĭ mascarade un caracter cu totul deosebit de cel adevĕrat.

Ast-fel vedem zicêndu-se în *„Gazeta Germanieĭ de Nord“* că *Româniĭ pot fi mândri de pătrarul de veac trecut, comparând situațiunea de acum 25 de anĭ cu cea de azĭ.“* Scribiĭ nemțeștĭ de la acea gazetă atribue evoluțiunea progresuluĭ manifestată în țara noastră Regeluĭ Carol. Aceasta e naiv, dacă nu stupid.

Cât despre mândrie, dacă prin ea s'ar califica indulgența și răbdarea cu care tolerăm domnia acestuĭ cap al statuluĭ, apoĭ ea ni se poate aplica întocmaĭ ca un sarcazm bine meritat.

Un alt ziar din Viena, anume: *Viener Abend Post* arată că *„Solemnitatea pe care* **poporul român** *(??) o dă sărbătorilor jubileuluĭ“ este justificată prin drepturile, pe care părechia regală și le-a dobândit la gratitudinea și la devotamentul supușilor sĕĭ.“*

Rîndurile acestea desfid adevĕrul într'un mod odios. Noĭ care trăim în Capitală și am asistat la *solemnitatea jubileuluĭ (!)* am vĕzut că poporul n'a fost de cât un spectator rece și indiferent, și că aspectul cu desăvîrșire impopular al acestor serbărĭ a uimit chiar pe streiniĭ care veniseră să asiste de curiozitate.

Poporul nu și-a manifestat nicĭ odată dragoste și entusiasm pentru Regele strein, care a iubit poporul maĭ puțin ca orĭ-ce.

Să ni se arate un fapt al Regeluĭ Carol avantagios poporuluĭ, pentru ca el să aibă drept la devotamentul și entusiasmul sĕŭ!

Orĭ-cât s'ar trudi reptilele pomenite maĭ sus, precum și toate celelalte pe care mi-e scârbă a le maĭ cita, nu vor putea găsi de cât fapte care să le dovedească pentru ce poporul român nu poate socoti jubileul Suveranuluĭ sĕŭ de cât ca o serbare de doliŭ.

Un om din popor.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul:*

Suma din urmă leĭ	1606.00
(Va urma) *Total leĭ*	*1606.00*

O PROPUNERE

Anul acesta am avut plăcuta ocaziune de a ne întâlni cu colegiĭ noștri studențĭ Universitarĭ sêrbĭ; după cum se știe, s'a cimentat frăția dintre noĭ și dînșiĭ, d'asemenea e cunoscut și hotărîrile pe care le-a luat Congresul din T. Severin.

In Septembrie a. c. Congresul studenților Universitarĭ Românĭ, se va întruni la Giurgiu; găsesc daĭ nimerit și'mĭ permit să vin cu modesta mea propunere, și care cred că va fi luată în desbaterea Congresuluĭ:

1) Modificarea Statutelor Congresuluĭ, astfel ca și studențiĭ Sêrbĭ și Bulgarĭ se fie primițĭ, precum și întreaga Asociațiune generală a studenților Universitarĭ să poată participa.

2) Ca într'un an Congresul să aibă loc în România, iar în cel următor în Serbia saŭ Bulgaria.

Cu modul acesta, adică primindu'se ambele puncte fără nicĭ o modificare, frăția dintre popoarele din Orient se va lega cu tărie, și ideia Confederațiuneĭ Balcanice va lua un avênt maĭ puternic.

Un student Universitar.

Liga Culturală

ADUNAREA GENERALĂ

In sala vechiuluĭ Ateneŭ a avut loc ierĭ adunarea generală a ligeĭ culturale a românilor.

Cel întîĭ care a luat cuvîntul e D-nu **Orĕscu** care salută cu frățeștĭ îmbrățișerĭ venirea membrilor congresuluĭ.

Se citesc maĭ multe telegrame dintre carĭ relevăm următoarele:

Din Graz.

In această sfîntă zi inimile noastre sunt la voĭ, D-zeul părinților noștri să vĕ dea puterea și lumină să aflațĭ calea biruințeĭ.

Junimea academică Română

Studențiĭ românĭ din Paris serbând pe 3 Maĭ vĕ salută, rugăm comunicațĭ ziarelor peste munțĭ.

Comitetul secțieĭ Paris

D-nu **Barbu,** senator, dă citire raportuluĭ despre înființarea și activitatea ligeĭ de unitate culturală. Asistențiĭ aplaudă cu frenezie vestea despre formarea secțiunilor ligeĭ culturale în județele din România și în streinătate pe unde se află românĭ.

Ovațiunĭ entuziaste aŭ acoperit ultimile cuvinte ale raportoruluĭ.

D. Gr. Tocilescu invită pe asistențĭ a veni mâine în sala NouluĭAteneŭ unde va expune rolul ce a avut națiunea română. Oratorul spune că victimile ungurilor aŭ eșit din pușcărie și astă-zĭ se află aci între noĭ. In Ungaria Româniĭ n'aŭ dreptul să vorbească și să scrie. Cu multă căldură recomandă Transilvănenilor că atuncĭ când nu vor maĭ putea rĕsufla acolo să vie aci în România liberă. Să dăm, zice oratorul, o salutare frățească D-luĭ Albini și D-luĭ Dr. Lucacĭ.

O furtună de aplause în sală (să trăiască).

D. Dr. Lucacĭ ia cuvîntul și citește un discurs.

D-sa cu un ton plângĕtor arată suferințele românilor din Transilvania și speranța ce o pune în noĭ româniĭ. Acest discurs frumos se va publica în întregime. (Oratorul e viŭ felicitat).

D. Septimiu Albini ia cuvîntul. D-sa zice că planul e gata ca în cel mult 10 anĭ limba română nu se va maĭ auzi prin dealurile și văile româneștĭ de peste Carpațĭ. Trebue să rezistăm în contra tendinților maghiarilor, dar cum suntem slabĭ și săracĭ nu putem lupta de nu vom avea la spatele nostru pe frațiĭ din România Liberă.

D. Axinte Severu, un bĕtrân revoluționar de la 48, ia cuvêntul. D-le Rector, D-lor și nepoților. Eŭ nu sunt om noŭ în Bucureștĭ. Sunt bĕtrân și am luptat cu I. Brătianu. Am cunoscut pe cel maĭ cu minte român pe C. A. Roseti. Am cinat, am discutat, m'am certat cu Dim. Brătianu și Goleștĭ. Pentru românism am luptat toată viața, și am fost de treĭ orĭ închis.

In urmă arată suferințele românilor.

D. C. C. Dobrescu aduce omagiĭ D-luĭ Septimiŭ Albini și zice, că vom lupta toțĭ pentru frațiĭ noștri și spune că datorim lumina transilvănenilor și că astăzĭ le plătim polița. Să lucrăm pentru deplina dezvoltare a românismuluĭ.

D. Președinte face cunoscut că mâine Duminică va ținca o conferință D. Tocilescu și Lunĭ D-niĭ Ureche și Odobescu în Sala NouluĭAteneŭ, numaĭ de n'ar amesteca și pe Regele.

Raporter.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

HUGUES LE ROUX

KOSSABERO

D'asupra stațieĭ Băilor micul cimitir de munte par'că e situat în norĭ. Când șezĭ p'un mormînt tot satul nu se maĭ vede din pricina ziduluĭ. Prin prejur, Pyrineiĭ formează un cerc. Numaĭ biserica întrece mormintele cu învelitoarea eĭ roșie ca un pat mare de mumă pus lângă leagăne.

Geïns de Baïens
Geins de peuc'aïns

„Oamenĭ de Băĭ, oamenĭ carĭ aŭ să trăiască puținĭ anĭ,“ zice un proverb din partea loculuĭ. Comentarul acestuĭ proverb este scris aci pe lespezĭ, în litere, în lacrimĭ de marmură. Alăturĭ cu bolțile, solide, întărite înpotriva invaziilor viitoare, unde oameniĭ din tată în fiŭ, îșĭ suprapun longevitățile lor țăreneștĭ, este un adevĕrat seceriș de primăverĭ carĭ acoper pămîntul acesta.

18 anĭ, 20 de anĭ, 25 de anĭ, 30 de anĭ. O droae de fete tinere cu ochiĭ prea strălucitorĭ, cu obrajiĭ rumenĭ ca trandafiriĭ, se scoală din câmpia asta, seara pe lună. Lângă dînsele, mulțime de ofițerĭ dorm, cu mustățile înțepenite, cu crucea de onoare pe piept. Ca să cucerească crucea asta s'aŭ dus eĭ departe și aŭ câștigat rana saŭ boala de care aŭ murit. Flăcăĭ și fete sînt acum singurĭ cu florile, cu copaciĭ. Ceĭ carĭ i-aŭ adus aci aŭ fugit. Mulțĭ din aceștĭ îngropațĭ dorm fără nume pe mormîntul lor. Amintirea suferințeĭ misterioase care i-a ros apasă cumplit pe aceĭ care 'ĭ plâng și carĭ trăesc. Uniĭ aŭ fost părăsițĭ într'o spaimă așa de mare încât numaĭ pămîntul îĭ acopere. Fără amintire, fără cruce, eĭ undulează cu iarba verde și par că și-aŭ ascuns capetele.

*

Intr'o seară, luna trecută, mĕ suisem până în locul acela liniștit ca să pîndesc coborârea soareluĭ în dosul munților. Pe d'asupra ziduluĭ mĕ uitam cum apunea soarele. Deodată aud un glas la spatele meŭ, aproape de mine.

— E prea frumos, Domnule, nu 'ĭ așa?

Intorseĭ capul. Vĕzuĭ un om subțirel, îmbrăcat elegant. O pălărie naltă, ochelarĭ de aur peste ochiĭ luĭ viĭ, treĭ fire de mustață zburlite în sus ca sprîncenile uneĭ pisicĭ dedeaŭ un aspect cam îngrijitor ființeĭ acesteia hoffmaneștĭ. Imĭ aduseĭ aminte că zărisem maĭ de multe orĭ la birt, la băĭ, pe terase, umbra asta fără vîrstă, aproape fără sex.

Salutaĭ rece.

Omul pricepu rĕceala mea.

Scoase din buzunar un carnet de piele de Rusia noŭ, cu monograma luĭ. Din carnet scoase o cartă de vizită parfumată, lucioasă ca oglinda, și, fără nicĭ un accent strein, îmĭ zise cu curtenie:

— Scuză-mĕ că mĕ prezint eŭ însu'mĭ... Kossabero No Moura, elev militar din Japonia, secția astronomieĭ...

Luaĭ carta salutând și mĕ uitaĭ curios la tînĕrul mandarin.

Din toată persoana luĭ se degaja o impresiune de diformitate, fără ca s'o poțĭ localiza undeva. Din potrivă, luate unu câte unu, membrele luĭ păreaŭ maĭ mult proporționate delicat. Se mișca mult când vorbea și când umbla, cu oprirĭ cam repezĭ la sfîrșitul mișcărilor sale mlădioase, grațiĭ de păpușe. Rasa luĭ se arăta maĭ cu seamă în extremitățile sale neînchipuit de micĭ și delicate, în mâinile luĭ înmănușate în mânușĭ de piele de Suedia, în picioarele luĭ încălțate cu ciorapĭ de mătase rose-pâle și cu pantofĭ de lac strălucitorĭ, lustruițĭ ca și pălăria luĭ, ca și hainele luĭ, ca și persoana luĭ.

Intrebaĭ:

— Aĭ venit aci ca să te odihneștĭ?

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(131)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XXIX

Nevasta și bărbatul

Ochiĭ conteseĭ scăpăraŭ.

Vaunoise sta nesimțitor în aparență, însă în fond era zdrobit de scena asta.

Se sculă, încet, silindu'se să s'arate indiferent de explozia asta a necazuluĭ conteseĭ.

— Ițĭ mulțumesc, zise el, știŭ ce voiam să știŭ. George Dambert care se dă drept George Davidson este în Paris. Fiindcă eŭ mĕ îngrijesc de onoarea mea, am să 'mĭ deschid ochii. Fiecare face cum știe.

Iar istoriile acelea de copiĭ pierduțĭ și regăsițĭ, asta ține de domeniul romanuluĭ.

N'aĭ putea să le explicĭ în fața unuĭ tribunal, dacă ți-ar veni fantezia cumva într'o zi.

Eștĭ liberă, însă în calitatea mea de bărbat, te îndemn ca să te gîndeștĭ.

Eŭ voesc să rĕmân strein de astfel de treburĭ.

Ea făcu un pas spre contele:

— Ipocritule! Lașule! Mișelule! îĭ zise.

— Eștĭ femee și eŭ sînt gentilom, rĕspunse el cu răceală. Mi se pare că 'țĭ am probat.

— Cum?

Contele s'apropie de dînsa, îĭ luă o mână pe care Blanșa și-o retrase cu furie, și, cu obrazul lipit de al conteseĭ îĭ zise:

— Eștĭ a mea, eștĭ frumoasă, și mi-am ținut făgăduiala. Tu eștĭ doamna de Vaunoise numaĭ cu numele. Dacă m'am rĕzbunat în altă parte de capriciile tale, atât maĭ rĕŭ pentru tine.

Contele ieși înfășurând'o cu o privire plină de fiere și de venin.

— Ah! ce bine pricep pe oameniĭ care 'șĭ fac singurĭ dreptate! murmură ea, cu capul pierdut, neputincioasă în fața mișelieĭ conteluĭ.

Se închise cu zĕvorul și câteva minute tremură de frig, zdrobită de frică, cu ochiĭ pironițĭ pe pendula ale căruĭ ace mergeaŭ prea încet.

Blanșa ar fi voit să suprime ceasurile carĭ o despărțeaŭ de ziuă.

La 4 ore, înghețată, se desbrăcă și se puse în pat.

Insă nu putea să doarmă.

Avea presimțirile cele maĭ negre.

Nu putea să uite accentul cu care zisese Roselli vorbele:

— Nu pot fi fata d v; v'a înșelat cine va spus; mine mĕ chiamă Giovana Solari! Sînt o nenorocită pe care nicĭ o femee cinstită n'ar voi s'o recunoască!

Și cu toate acestea Giovana era fata sa.

Vedea ea strălucirea ochilor feteĭ marĭ albaștri așa de limpezĭ și așa de adîncĭ în obrazul eĭ alb și mat!

Chiar din clipa cea d'întîĭ fusese între ele amîndoĕ un schimb de dragoste instictivă.

Se ghiciseră una pe alta, se cunoscuseră numaĭ decât și fata zisese:

— Doamna de Vaunoise, nu'ĭ așa?

Contesa nu uitase accentul cu care fusese zisă întrebarea asta.

Se căia că o lăsase să plece, că nu s'aruncase de gîtul eĭ ca s'o ție și să'ĭ zică:

— Ce'mĭ pasă de trecut?... Ce trebuință am ca să'l cunosc?... Nu știŭ nimic maĭ mult!

Rĕmâĭ cu mine... N'aĭ să mĕ părăseștĭ nicĭ o dată!

La cincĭ ceasurĭ se deșteptă. Era maĭ liniștită acum.

Ișĭ aduse aminte că Dambert, când se suia ea în trăsura sa, îĭ zisese:

— Mâine, la 9 ceasurĭ, la Laura.

Pentru ce la Laura? Nu știa, însă se va duce.

Dambert îĭ zisese vorbind de cealaltă:

— O chiamă Jeana! este curată și frumoasă ca un înger!

Blanșa numĕra minutele zicênd mereŭ numele acestea:

— Jeana! Giovana!

Inchise ochiĭ și nu se deșteptă decât când bătu 8 ore.

Ana Maria sta lângă dînsa.

— Doamna contesa a petrecut o noapte foarte urîtă! zise ea.

— Adevĕrat.

— Câte ceasurĭ sînt?

— A bătut opt.

Contesa sări jos din pat.

— Dă'mĭ ce 'mĭ trebue ca să mĕ înbrac! Iute!

— Doamna contesă iese?

— Da.

— Singură?

— Da.

— Ce rochie voește d-na contesa?

— Orĭ care ar fi. Mĕ plictiseștĭ cu întrebările tale.

In câteva minute îșĭ înpleti pĕrul, îșĭ puse corsetul, fustele, rochia, mânușile, pălăria și fu gata.

— N'am vĕzut nicĭ o dată pe d-na așa de tulburată, zise slujnica.

— A! dacă aĭ ști? murmură contesa.

— Dar ce s'a întâmplat?

— O să'țĭ spun.... altă dată.

— Cel puțin e ceva bun?

Contesa nu rĕspunse.

Nicĭ ea nu știa.

— Doamna voește să iasă în trăsura sa?

— Nu, voiŭ lua o birje.

— Doamna nu voește s'o însoțesc? Doamna face rĕŭ. Doamna este foarte tulburată. Mĕ sperie.

— Aĭ dreptate. Vino cu mine, dar maĭ îngrabă.

Peste doĕ minute eraŭ în stradă.

Se suiră într'o birje și contesa zise vizitiuluĭ:

— La Laura, în strada Cambon.

La ceasurile 8 și 3/4 ajunseră la atelier.

Când intră contesa, o fată naltă și frumoasă care da ordine în dreapta și în stânga, veni înaintea eĭ.

Era Cezarina.

XXX

Mumă și Tată

Cezarina primi pe contesa cu cele maĭ marĭ prevenințe.

Se scuză că o primește în mijlocul zgomotuluĭ dimineții.

— Să chem pe doamna, zise ea.

— Nu'ĭ nevoe, rĕspunse contesa.

— Dacă aș putea s'o înlocuiesc!

— Da, da... foarte bine chiar.

Cezarina duse pe clienta sa în salonul care slujește de cabinet particular Laureĭ.

Premiera dete conteseĭ un scaun.

— Domnișoară, începu d-na de Vaunoise, sînt subt lovitura uneĭ durerĭ marĭ.

— Dumneata, doamnă!

(Va urma)

El zîmbi trist:

— Ca să mĕ odihnesc bine, domnule. Vezi, tocmaĭ voiam să 'mĭ aleg loc̆ul, colo sus, lângă tufişul de trandafirĭ. Acolo aş sta cu faţa întoarsă spre ţara mea.

Zise vorbele acestea simplu cu accentul uneĭ siguranţe triste. Schiţaĭ o mişcare de protestare. El mĕ opri cu zîmbetul luĭ.

— Nu mĕ mîngîia... Primesc... Ş'apoĭ, aci voiŭ fi în companie plăcută. Aĭ citit pe morminte toate numele acestea de fete. Sînt aduse aci din toate părţile. Cu toate acestea nicĭ una nu vine aşa de departe ca mine...

I se schimbă vocea când zise vorbele acestea. Şi, prin cristalul ochelarilor luĭ, mi se păru că ochiĭ seĭ neastîmpăraţĭ mĕ priveaŭ cu un fel de durere disperată.

Fusese numaĭ un fulger.

Incepu să sufle vîntul, făcênd să palpite florile, salutând vîrfurile molifţilor. Puseĭ mâna pe braţul tînĕruluĭ şi'ĭ ziseĭ cu blândeţe:

— E cam rece aerul pentru d-ta, domnule.... nu voeştĭ să ne ducem la otel?

El dete din cap:

— Rĕul pe care mi 'l poate face vîntul acum nu 'ĭ nimic pe lângă plăcerea ce gust ca să maĭ staŭ câte va minute cu d-ta. Aidem maĭ bine să ne punem cu coatele pe zidul ĕsta ca să vedem răsăritul stelelor.

* *
*

Cu un gest îmĭ arătă constelaţiile carĭ începeaŭ să răsară în cerul palid. Răsăreaŭ deodată, peurmă piereaŭ în negura serĭ, ca nişte forme voalate.

Kossabero zise:

— Cunosc toate stelele acestea pe nume. Ştiŭ şi numele a milioane de alte stele carĭ sunt înapoia acestora. Am învĕţat cum se mişcă ele. Insă în ceasul acesta aş da toată ştiinţa mea, toate nopţile mele, toate calculele mele, pentruca să ştiŭ ce 'ĭ înapoia acesteĭ grămezĭ de lumĭ.... Crezĭ d-ta în Dumnezeŭ, domnule? Crezĭ d-ta că gândul tutulor acestor morţĭ maĭ trăeşte în veacurĭ? Saŭ piere totul în leagănele acestea de lemn, d'avalma, copiĭ de ţîţă, fete tinere, soldaţĭ?

Ochiĭ luĭ se pironiră încă o dată pe mine cu o aşteptare pasionată. Mĕ simţiĭ tulburat. Nu, nu aveam dreptul să vorbesc acestuĭ părăsit de îndoelile noastre, de toate acele chinurĭ când sufletele noastre se luptă între gustul de a crede şi dificultăţile credinţeĭ. Ceea ce mĕ întreba el era speranţa, acea siguranţă a dorinţeĭ care a creat religiile, care a îndulcit generaţiilor de oamenĭ intrarea în moarte.

I-am respuns:

— Domnule, pe când eram copil am crezut mult că înapoia acestuĭ cer care se vede este un alt cer unde domneşte justiţia. Dacă cerul acesta e ascuns pentru noĭ, pricina e că strĕlucirea luĭ ne orbi. D-ta aĭ cuvintele D-tale ca să te gândeştĭ că te apropiĭ de lumina asta, şi mĕ întrebĭ pe ce drum ajunge cineva acolo. Pot să'ţĭ spun numaĭ atât: Din fundul inimiĭ mele cred că lumina asta este. Pentru rest, un preot te-ar călăuzi maĭ bine decât mine. La el trebue să te adreseziĭ.

El mĕ ascultase, uitându-se la stele, carĭ acum străluceaŭ foarte curate, scăpate din negură.

Imĭ respunse fără a întoarce capul:

— M'am gîndit la asta....

* *
*

Kossavero s'a stins, ierĭ de dimineaţă, într'un fotoliŭ, şezênd lângă fereastra luĭ, cu ochelariĭ de aur pe nas, cu pĕrul negru pieptĕnat bine şi lucios, ca şi pantofiĭ luĭ de lac.

Se botezase în ajun. Mĕ rugase să'ĭ fiŭ naş. O fată drăguţă.—Vaĭ! lovită şi ea d'aceiaşĭ boală ca şi neofitul nostru—primise să'ĭ fie naşe.

Ultima vorbă a luĭ Kossabero a fost pentru dînsa. I-a luat mâna şi ĭ-a zis:

— La revedere, naşică.

I. S. Spartali.

Serbările Ligeĭ Culturale

1. Dumînecă la 12 Maĭ la ora 3 p. m., la Ateneul noŭ conferinţa D-luĭ Odobescu. Seara banchet la Raşca.

2. Lunĭ la 13 Maĭ ora 3 p. m. la Ateneul noŭ, conferinţa D-luĭ V. Ureche şi Tocilescu. Seara reprezentaţie la Teatru Naţional cu D-na Darclée.

Administraţia „Adevĕruluĭ“ roagă pe toţĭ abonaţiĭ seĭ din judeţe, cărora li s'a făcut cunoscut expirarea abonamentelor D-lor, să binevoiască a se grăbi cu preînoirea luĭ, trimiţêndu-ne costul prin mandate postale, care se primesc la toate oficiile postale precum şi la toate gările.

Aceĭ din Capitală sunt rugaţĭ a'l achita în mâinile încasatoruluĭ nostru contra liberăreĭ chitanţeĭ tăiată din matcă.

Ultime Informaţiĭ

Administraţia ziaruluĭ nostru cere scuzele sale tutulor Domnilor corespondenţĭ din judeţe, cărora le-a fost insuficiente foile din Nr. 824, purtând data de 10 pentru 11 Maĭ. Greutatea cu care s'a efectuat imprimarea aceluĭ ziar şi colosalul numĕr de exemplare cerute în Bucureştĭ a făcut ca să nu putem da curs tutulor cererilor telegrafice din provincie.

Orĭce cerere de foĭ e de prisos, de oare-ce compoziţia ziaruluĭ s'a distribuit.

—*—

Mascarada defilărilor a fost reîncepută astăzĭ din noŭ,

Toate societăţile nemţeştĭ şi ovreeştĭ aŭ fost la Palat cu coroane şi drapele.

Primariĭ de asemenĭ aŭ trecut prin curtea Palatuluĭ, conduşĭ de maestrul de ceremoniĭ, marele Pake

Entusiasmul populaţieĭ a fost şi astăzĭ ca şi erĭ. Nicĭ un strigăt de ura, nimic.

Şi copiĭ carĭ până acum ţipaŭ şi strigaŭ când vedeaŭ pe Regele, şi eĭ aŭ rĕmas nepăsătorĭ astăzĭ.

—*—

Primim azĭ la redacţie următoarea scrisoare, care poate arăta îndestul impresiunile simţite de bieţiĭ primarĭ, aduşĭ în Bucureştĭ ca să defileze automatic pe dinaintea Regeluĭ. Atragem atenţiunea cititorilor asupra eĭ, dar maĭ ales a D-luĭ Pache, faimosul organizator a maimuţăriilor spectaculoase pentru jubileŭ.

Iată acea scrisoare:

Bucureştĭ, 10 Maĭ 1891, ora 11 seara.

Domnule director al ziaruluĭ Adevĕrul,

Ca tititor al ziaruluĭ D-voastre, vĕ rog daţĭ în ştire publiculuĭ că m'a adus ca pe vinovaţĭ de 10 poştiĭ să fac onoare nunţiĭ de argint şi cu promisiunea că are să mĕ decoreze cu medalia *Bene-Merenti*. Când colo — m'a îmbrâncit vardiştiĭ. Apoĭ când fu seara de astă seară, o făcură fiartă cu Cişmigiu, n'am ce spune la copiĭ acasă, căcĭ n'am vĕzut nimic din cele publicate; maĭ departe, puteţĭ înţelege şi daţĭ la lumină spre ştiinţă ca să maĭ venim şi altă dată la nunta de argint.

Ruşine pentru ceĭ ce ne poftesc la pĕrul lăudat cu sacul.

Al D-v. cititor
TH. ILIESCU
Primar rural.

—*—

Ierĭ s'a prezintat la palat un grupuleţ de şase studenţĭ, ca delegaţiune din partea clubuluĭ studenţilor liberali-conservatorĭ din Iaşĭ (? ?!!)

—*—

Aflăm că o mulţime dintre copiĭ carĭ aŭ defilat pe dinaintea Regeluĭ, stând ore întregĭ cu capul în soare, s'aŭ îmbolnăvit.

—*—

La prânzul ce se va da mâine la palat tuturor foştilor şi actualilor miniştri, nu vor lua parte, dintre foştiĭ miniştri liberalĭ, de cât D-niĭ V. A. Urechie şi Gheorghe Chiţu. Cel-l'alţĭ aŭ dat ca motiv doliul pentru moartea luĭ Ion Brătianu.

—*—

Aseară în Cişmigiŭ publicul a huiduit şi fluerat pe Pache din cauză că nu dăduse drumul fântânilor luminoase.

—*—

S'a observat că Academia Română nu s'a prezentat ierĭ la recepţia de la Palat.

—*—

Astă-zĭ la ora 2 şi jum. p. m., se va ţine în sala Ateneuluĭ vechiŭ, şedinţa festivă a congresuluĭ Ligeĭ. Mâine, Duminică, la ora 10 dimineaţa, va avea loc, în aceiaşĭ sală, şedinţa membrilor Ligeĭ, iar seara la ora 8 banchetul Ligeĭ în grădina Raşca. Biletele pentru banchet se găsesc la D-nu N. Barbu, (str. St. Gheorghe 20) şi la Farmacia Ciura (str. Lipscanĭ). Lunĭ seara reprezentaţie de gală în folosul Ligeĭ la Teatrul Naţional cu graţiosul concurs al D-neĭ Darclée.

—*—

Vinerĭ dimineaţă inteligentul tist al sergenţilor din Capitală, Căpitanul Solomonescu şi-a permis să rupă cu mâna luĭ maĭ multe exemplare din ziarul nostru pe care le aninase chioşcarul de la Eforie.

Tot acest individ poliţienesc a maĭ arestat pe un vînzător de ziare, spunênd sergentuluĭ de stradă să'l noteze la secţie că ar fi pungaş de buzunare.

Maĭ pungaşĭ ca aceĭ care fură munca altora dupe cum a făcut D. Solomonescu nicĭ că se poate.

Il numim ast-fel şi ne vedem de treabă, căcĭ orĭ-ce satisfacţie am cere, regimul linguşitorilor nu ne o va da.

—*—

Direcţia căilor ferate române aduce la cunoştinţa publiculuĭ că pentru înlesnirea înapoereĭ călătorilor veniţĭ cu ocazia jubileuluĭ, pe lângă trenurile actuale, vor maĭ circula cu începere de Lunĭ 13 (25) Maĭ a. c., trenurĭ speciale care vor transporta numaĭ călătoriĭ prevĕzuţĭ cu jumĕtate de bilet pentru întoarcere.

Orele de plecare ale acestor trenurĭ sunt:

I. Uu tren cu plecarea din Bucureştĭ la 8 ore 55 dimineaţa, sosind în T.-Severin la 8 ore 15 seara, în T.-Măgurele la 6 ore 55 seara, în Corabia la 7 ore 20 seara, în R.-Vîlceĭ la 8 ore 30 seara şi în Tîrgu-Jiŭ la 9 ore 35 seara.

II. Un tren cu plecarea din Bucureştĭ la 2 ore 45 p. m., sosind în Câmpu-Lung la 8 ore 55 seara; în Piteştĭ la 5 ore 45 p. m., şi în Craiova la 10 ore 05 seara.

III. Un tren cu plecarea din Bucureştĭ la 7 ore 40 seara, sosind în Tîrgovişte la 10 ore 25 seara, în R-Vâlceĭ la 5 ore 25 dimineaţa, în Corabia la 5 ore 10 dimineaţa şi în Craiova la 3 ore 15 dimineaţa.

IV. Un tren cu plecarea din Bucureştĭ la 10 ore 50 dimineaţa, sosind în Buzĕŭ la 2 ore 55 p. m., în Galaţĭ la 8 ore 10 seara, în Focşanĭ la 6 ore 8 p. m., în Tecuciŭ la 7 ore 52 seara, în Vasluĭ la 11 ore 31 seara şi în Huşĭ la 1 oră 45 noaptea.

V. Un tren cu plecarea din Bucureştĭ la 11 ore 50 dimineaţa, sosind în Focşanĭ la 6 ore 55 seara, în Adjud la 8 ore 36 seara şi în Bacăŭ la 10 ore 35 seara.

VI. Un tren cu plecarea din Bucureştĭ la 3 ore 25 p. m., sosind în Ploeştĭ la 5 ore 10 p. m., în Predeal la 8 ore 25 seara şi în Braşov la 10 ore 17 seara.

VII. Un tren cu plecarea din Bucureştĭ la 6 ore seara, sosind în Focşanĭ la 12 ore 43 noaptea, în Adjud la 2 ore 43 noaptea, în T.-Ocna la 6 ore 17 dimineaţa, în Bacăŭ la 4 ore 41 dimineaţa, în Piatra N. la 8 ore 09 dimineaţa, în Paşcanĭ la 8 ore 05 dimineaţa, în Botoşanĭ la 12 ore 35 p. m., în Dorohoiŭ la 1 oră 38 p. m., în Fălticenĭ la 10 ore 50 dimineaţa şi în Iaşĭ la 11 ore dimineaţa.

VIII. Un tren cu plecarea din Bucureştĭ la 8 ore 31 seara, sosind la ora 1 şi 19 noaptea, în Brăila la 4 ore 40 dimineaţa şi în Galaţĭ la 5 ore 55 dimineaţa.

Toate aceste trenurĭ speciale se opresc în fie-care staţiune până la destinaţie şi vor avea vagoane de clasa I, II şi III.

La aceste trenurĭ sunt valabile toate biletele de întoarcere, fie acelea de tren accelerat, fie acelea de tren de persoane.

D-niĭ călătorĭ prevĕzuţĭ cu jumĕtate de bilet pentru întoarcere, carĭ aŭ şi bagaje de predat, cu începere de la 13 (25) Maĭ a. c. să predea bagagele spre înregistrare la banca şi cântarele instalate în curtea găreĭ.

—*—

Un primar dintr'o comună din judeţul Muscel ne face cunoscut că pe lêngă ruşinea ce-a simţit Primariĭ că li s'a impus să facă alaiŭ Neamţuluĭ în dealul Mitropolieĭ, îmbrăcaţĭ ca căluşariĭ, apoĭ li s'aŭ maĭ făcut şi altă necinste cacĭ aŭ fost aduşĭ în vagoane de animale.

Cu drept cuvînt oameniĭ sunt indignaţĭ de atâta neruşinare ce s'a întrebuinţat pentru mascarada jubileuluĭ.

—*—

Din Fălticenĭ ni se comunică că un Domn locotenent Dinicu bate tâlhăreşte soldaţiĭ până ce'l omoară. Aşa anul trecut a murit doĭ soldaţĭ din cauza crânceneĭ bătăĭ suferite de la dînsul, dar după cum merg lucrurile în ţara românească totul s'a făcut muşama.

Acum vre-o patru zile acest locotenent a bătut un recrut din Buceea dându'ĭ cu puşca în piept, în cât a căzut jos şi a încetat din viaţă.

Tot în acea zi a maĭ bătut un recrut rupêndu'ĭ mâna.

Faţă cu aceste selbătăciĭ zilnice ce se petrec în armată, simple protestărĭ nu ajung, trebue o acţiune energică ca să facem să înceteze bătaia.

Vom reveni.

—*—

Banchetul (?), oferit de Pake primarilor din ţară, a pus vîrf nenorocirilor acestor biete unelte de paradă ale cărmuitorilor.

După ce aŭ tost aduşĭ în vagoane de dobitoace la Bucureştĭ; după ce aŭ fost culcaţĭ sub cerul liber prin grădinile şi pieţele publice şi aŭ răbdat de foame timp de 36 de ore, ierĭ după amiazĭ aŭ fost aduşĭ la Cişmigiŭ unde li s'a oferit următorul *menu*:

O franzelă de 10 banĭ;
O jumĕtate litru vin alb;
O felie de jigot;
O felioară de caşcaval;
O idee de icre negre şi o jumĕtate sardea (pentru primariĭ urbanĭ);
Un portret al Regeluĭ; o operă reptiliană a celebruluĭ Şoimescu, stenograf la Senat şi un şervet de hârtie cu chipul Neamţuluĭ.

Masa a fost păzită de poliţie pentru ca primariĭ să nu ia furculiţele luĭ Iordache.

Aşa batjocură pe capul poporuluĭ nu şi-a permis încă nimenĭ în ţara noastră.

Să-ĭ fie de nas Neamţuluĭ şi ciracululuĭ Sĕŭ Pake.

—*—

Atragem atenţiunea cititorilor noştriĭ şi în special a celor din provincie asupra Magazinuluĭ de *pânzărie şi lingerie* la *Lebădă*, unde vor găsi pe lângă un bogat asortiment de albiturĭ şi preţurĭ moderate.

—*—

Ni se scrie din Bacăŭ, cu rugăminte d'a publica următoarele rîndurĭ:

Mercurĭ 8 Maĭ, în ziua înmormântăriĭ regretatuluĭ ilustru cetăţean Ion C. Brătianu, liberaliĭ din Bacăŭ făcură în Biserica catedrală Sf. Nicolae din localitate un serviciŭ divin. Un public numeros asista la această solemnitate. Tînĕrul Ion Curelescu, farmacist, membru al partiduluĭ liberal din Bacăŭ şi membru al Clubuluĭ liberal din Bucureştĭ, vorbi în numele lor. Intr'un discurs în care admiraţiunea era amestecată cu regretele cele maĭ vĕdite, tînĕrul orator făcu istoricul aceluĭ ce aproape o jumĕtate de secol a luptat pentru ţară, amintind măreaţa sa operă.

Muzica Regimentuluĭ 27 Dorobanţĭ în tot timpul serviciuluĭ divin intona un frumos imn religios.

Bacăul dovedeşte încă odată că a ştiut şi ştie în totd'auna să aprecieze meritele, grăbindu-se a lua parte, aducând cu aceasta ultimele lor omagiĭ şi închinându-se ilustreĭ sale memoriĭ.

Un Bacăoan.

—*—

Casa de Schimb **B. MARCU** din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa BănceĭNaţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96¾
5% Imprumutul comunal (1890)	97½
5% Scris. funciare urbane	97—
5% Scris. funciare rurale	100¾
5% Renta amortisabilă	99¼
5% Scris. urbane de Iaşĭ	87—

Mare Atelier de Fotografie
IN BUCURESCI

Şoseaua Jianu Nr. 10, Lângă Pensionatu Bolintineanu

Intâia staţie a tranvaiului din Bariera Victoriei

Se esecută în toate zilele şi pe timp noros orî-ce portrete în diferite mărimi, necolorate, saŭ colorate pe hârtie în Heliografie pe sticlă. La minut pe sticlă în positiv, Cavaleri călări, Dame, Trăsuri, Caĭ, portrete în mărimea naturală, Cărţi de visita cu portretul pe ele, reproducţiunĭ de tot felul şi plauuri.— Cu preciurile cele maĭ reduse şi esecutate cu cea maĭ mare acurateţă.

Cu toată stima
Theodora I. Niculescu

O Menageră austriacă în etate caută la ţară, saŭ pentru îngrijirea de bolnavĭ.—A se adresa Calea Victorieĭ la fotograful Hany.

COMPANIA AMERICANA
PRIMUL DEPOZIT DE MASINE DE CUSUT
PATENT „SINGER" PERFECŢIONAT

premiate la toate expoziţiunile cu primele Medaliĭ şi Diplome de onoare. Aŭ obţinut cel maĭ mare premiŭ la expoziţiunea din America (Brasilia). — *Reputaţiune Universală* ca neîntrecute în *soliditate, lucrare* şi *eleganţă.*

Peste 5 milioane bucăţĭ sunt în întrebuinţare! Garanţie timbrată de soliditate şi bună funcţionare pe 5 anĭ.

Depozit special al renumitelor *Velocipede de siguranţă „Rover"*, precum *Bicicle, Biciclete, Tricicle*, etc., — *solide, durabile* şi *elegante.*

Catalogul general ilustrat trimitem la cerere *gratis* şi *franco.*

Depozit general numaĭ la COMPANIA AMERICANA

IN BĂILE EFORIEĬ, BUCUREŞTĬ

Rugăm să nu se confunde: *Depositul e numaĭ în clădirea Băilor Eforieĭ.* Orĭ-ce corespondenţe saŭ valorĭ să se adreseze: „Compania Americană", în Băile Eforieĭ, Bucureştĭ.

C. Castrişeanu
BIJUTIER MEDALIAT

— *(Perfecţionat 7 ani la Paris)* —

Primesc în atelierul meŭ situat în Bucureştĭ, Str. Justiţieĭ, Nr. 18, (aproape de Biserica Antim), orĭ-ce comande de **Bijuterie, Joaillerie şi Argintărie** fină, executându-le prompt şi după modelurile cele mai din ultima Expoziţiune Universală din Paris, ce am avut preferinţa de a o vizita ca expert din partea Onor. Comitetuluĭ Român.

Asemenea mĕ recomand şi Sf. Prelaţĭ, specialist în:

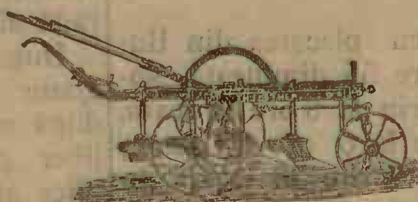
Engolpioane şi Crucĭ de artă; ornate cu pietre preţioase saŭ imitaţie.

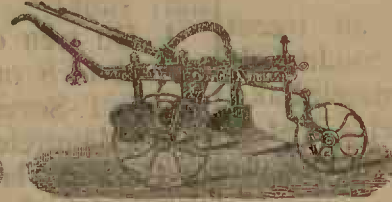
Onor. clienţĭ ce n'aŭ timp de a mĕ vizita, se pot adresa prin corespondenţă; presentându-mĕ imediat la domiciliul indicat.

NB. Spre confienţa objectelor de valoare, cât şi a lucrărilor mele Artistice, posed numeroase certificate de mulţumire.

cu stimă
C. Castrişeanu.

Plugul universal „Flöther"

Plugul patrubrasdare

Plugul treĭbrasdare

Plugul sistem „Universal" unbrasdar

EUGENIU BEHLES
BUCUREŞTĬ, STRADA BIBESCU-VODĂ, Nr. 1, 2 şi 4

Cel maĭ mare deposit de tot felul de

MAŞINE AGRICOLE

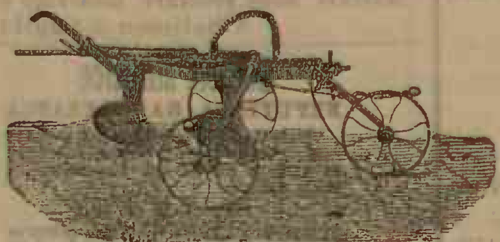
de o soliditate neîntrecută şi de cea maĭ nouă constructiune

Constatate ca cele maĭ bune şi cele maĭ perfecţionate

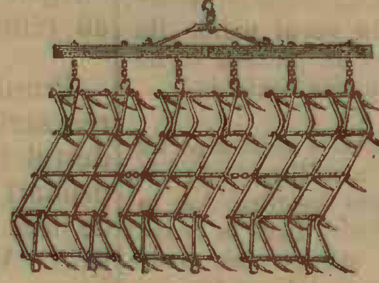
Morĭ transportabile şi pietre de moară franţuzescĭ de I-a qualitate.

Muşamale impermeabile şi Curele de I-a qualitate

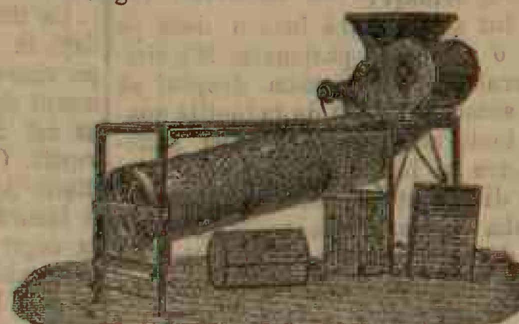
PREŢURILE CELE MAĬ AVANTAGIOASE

Plugul doubrasdare

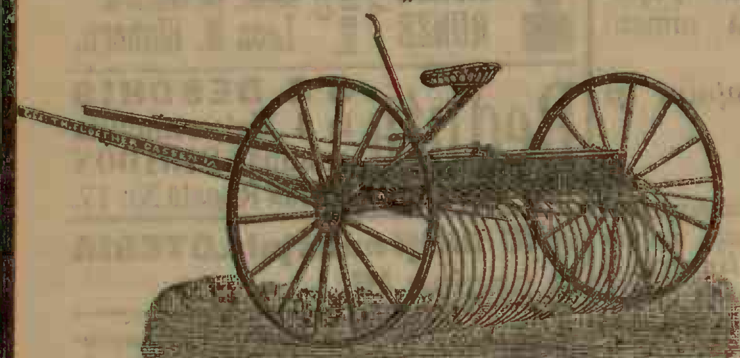

Plugul Universal „Flöther"

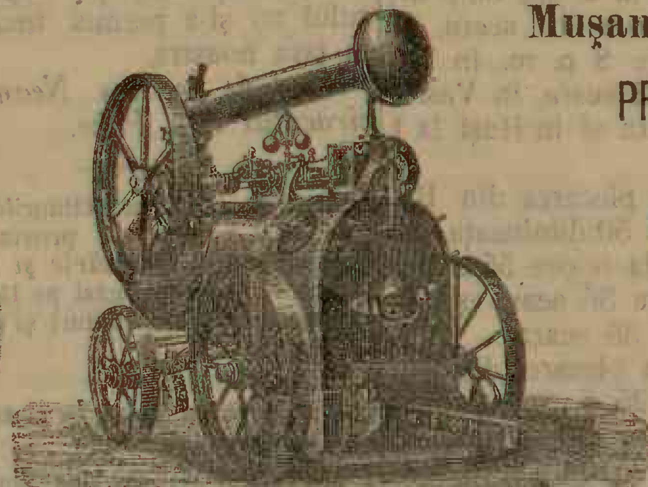

Grapa diagonală

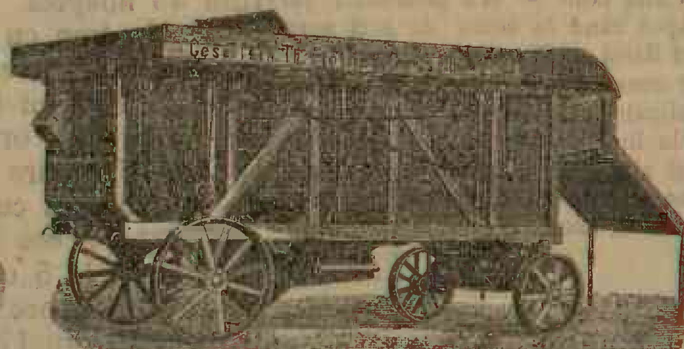

Plugul Universal doŭbrasdare

Trior cu ventilaţiune „Heid"

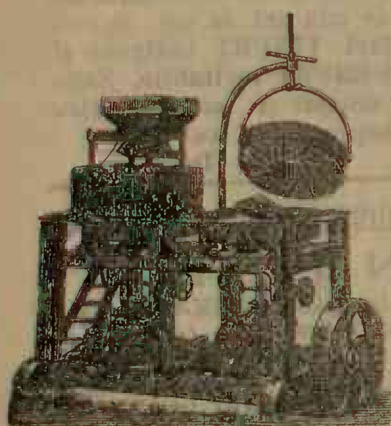

Semănătore în lat sistem „Aberdeen"

Grebla pentru adunat pae, fân, etc.

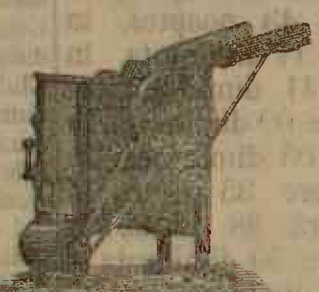

Locomobilă cu aparat de ars pae automatic

Treerătóre patentată cu aparat înaintea scuturătorilor

din renumita Fabrică THEDOR FLOTHER, Gassen (Germania)

Móra dublă transportabilă

Pietre de móră franţuzescĭ „La Ferté sous Juarre"

Batosă de porumb manuală

Semănătóre în rândurĭ „patent"

Vênturătóre sistem „Clayton"

SOCIETATEA
DE
Basalt artificial şi de Ceramică dela Cotroceni

Capital social lei 1.500.000 *deplin vărsaţĭ*

— Magazinul, 8, Strada Doamneĭ,—

(Casele Motor Mărie)

Buste, Statuete, Vase, Medalióne

SOBE de PORŢELAN

ALBE ŞI COLORATE.

PAPIER FAYARD ET BLAYN

Maĭ mult de o jumĕtate de secol succes proclamă superioritatea sa în tratament de guturaĭ, iritaţiunĭ peptuluĭ, durerĭ reumatismale, scrintiturĭ, ranĭ, arsăturĭ, bătăturĭ.

Se află în tóte farmaciile. — A se cere iscălitura nostră.

ALB. SPIC. — SUCCESOR

F. NOVAK
Mare Depoŭ
DE
PIANE

singurul representant al fabricelor **Steinway** New-York *Schiedmayer Bechstein, Schiedmayer Fiŭ, E. Kaps etc.* (Alăturĭ cu Hotelul Imperial).

NB. F. Novak previne Onor. Public că primeşte plata pentru Piane şi în rate lunare.

ANUNCIU
Nu perdeţĭ ocaziunea de a câştiga 5.000 leĭ

NUMAĬ CU UN LEŬ

Loteria de Bine-Facere
pentru construirea Bisericeĭ şi Şcóleĭ Parochieĭ Evangelică reformată (calvină) din Brăila

—Autorizată de înaltul Guvern Român, sub Nr. 4477 a. c.—

Neputêndu-se vinde biletele până la termenul trageriĭ, am fost siliţĭ de a solicita încă un termen de 6 lunĭ, care ni s'a acordat de Onor. Minister cu ord. 6851, fixând ultimul termen al Trageriĭ **LOTERIEĬ** până la 16 Septembrie 1891. Cu toate acestea Comitetul loterieĭ având în vedere că cu ocazia serbătorilor Jubileuluĭ va putea vinde biletele, speră că tragerea va avea loc chiar în ziua de 16 Maiŭ curent.

Numerile câştigătoare se vor publica în *Monitorul Oficial, Adevĕrul*, şi într'un alt ziar din localitate. Preţul unuĭ Bilet UN LEŬ. Numĕrul total al biletelor este: 60.000 din carĭ 295 câştigurĭ în valoare de leĭ 20.450.

Biletele se află de vênzare în Bucureştĭ la depozitarul nostru principal D. R. Marcu, Strada Regală, Nr. 2, (Hotel Continental), de unde şi revînzătoriĭ 'şĭ pot procura bilete cu rabat, asemenea la toţĭ D-niĭ Bancherĭ, Librarĭ şi debitanţiĭ de tutun.

CÂŞTIGUL PRINCIPAL 5.000 LEĬ

1	a 5000	— — — — — —	5000
1	„ 2000	— — — — — —	2000
3	„ 1000	— — — — — —	3000
60	„ 100	— — — — — —	6000
200	„ 20	— — — — — —	4000
30	„ 15	— — — — — —	450
295		Total . . .	20.450

BIUROUL COMITETULUĬ DE ORGANIZARE:

Preşedinte,	Vice-Preşedinte,	Secretar,	Casier,
I. Hentze	G. Iani,	A. NAGY	U. Waibl.

Compania de Gaz din Bucureşti
Avis

Compania de Gaz face cunoscut, că primind un mare asortiment de lustrurĭ, de bronz şi de cristal, lămpĭ de sofragerie, lămpĭ de vestibul, lyre şi alte aparate de iluminare, precum şi furnourĭ pentru gaz, invită pe Onor. Public să bine-voiască a visita biroul nostru din Calea Victorieĭ Nr. 94, unde se află expuse modele de toate aceste obiecte.

Direcţiunea.

Cel maĭ minunat Borviz
E. IMPÉR

RÊPÂTI

Cea maĭ bogată

APĂ MINERALĂ

în acid carbonic, şi

cea maĭ curată

Apă-Alcalin-Acidă

Se găseşte în toate magazinele de coloniale maĭ însemnate, în farmaciĭ şi în restaurante.

Depositul general se află la magazinul de făinărie şi coloniale G. GIESEL, Calea Moşilor, Nr. 64, Bucureştĭ.

Cea maĭ bună băutură răcoritóre şi de masă.